

ПОГЛЯД

29 березня 2011 року 2 (127)

університету

стор.
4-5

«Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине...!»

АНОНСИ

У цьому номері
ви дізнаєтеся:

- **ЧОГО** чекаємо від наукового парку **стор.6**
- **ЯК** наші студенти підкорювали український олімп **стор.6,9**
- **ХТО** став «першим хлопцем» **стор.15**

... і багато-багато іншого!

ОПИТУВАННЯ

Ким для вас є Тарас Шевченко?

В опитуванні взяли участь 100 студентів факультету суспільних наук, романо-германської філології, історичного, інженерно-технічного, математичного, географічного та філологічного факультетів.

Опитування провели **Андрій СЛОХІНЯК, Марина ЯЦОЛА, Наталія ШАНДРА,** студенти відділення журналістики.

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

Час – дорогоцінний подарунок, даний нам, щоб у ньому стати розумнішим, кращим, зрілішим і досконалішим.

T. МАНН

• **ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН** • На кафедрі теорії та практики перекладу побував канадський професор Валерій Пулковський. Із українськими колегами він обговорив зміни у мові та їх вплив на роботу перекладача й викладача. Також заокеанський гість презентував авторське видання «Лексичні зміни й бізнес: на прикладі сучасної української мови (1991 — 2001)» (англійською мовою), зустрівся зі студентами й поділився думками щодо особливостей роботи перекладача.

• **ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ** • На базі кафедри комп'ютерних систем та мереж у відділенні «Комп'ютерна наука» проведено II (обласний) етап Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Закарпатського обласного територіального відділення Малої академії наук України. 25 учасників подали конкурсні роботи за 6 секціями: комп'ютерні системи та мережі; безпека інформаційних та телекомунікаційних систем; технології програмування; інформаційні системи, бази даних та системи штучного інтелекту; інтернет-технології та WEB-дизайн; мультимедійні системи, навчальні та ігрові програми. Компетентне журі визначило переможців у кожній із вищеперерахованих секцій та рекомендувало для участі у III етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт п'ятьох учнів. ***

Третій етап Всеукраїнської учнівської олімпіади пройшов і з інформатики. За звання кращого та право участі в наступному етапі змагань суперничали 73 молоді програмісти загальноосвітніх шкіл області. Протягом чотирьох годин вони розв'язували п'ять алгоритмічних задач, використовуючи лише комп'ютер та середовище розробки Free Pascal. Кращих потім запросили відвідати навчально-тренувальні збори з метою підготовки до участі в IV етапі всеукраїнської олімпіади.

• **МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ** • До Міжнародного жіночого дня математики організували власне святкування-вечірку. Усі, хто бажав, міг потрапити до амфітеатру, де й відбувалося дійство. Родзинками вечора стали конкурси та акції («Фотоательє», «Весілля не за горами»), які попередньо підготували організатори.

Олександра ТЕРЕМБЕЦЬ,
студентка відділення журналістики.

Читайте «Погляд» на сайті

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

В Ужгороді відкрили «Паннонію»

В Ужгородському прес-клубі відбулася презентація центру неформальної освіти «Panonia». Напрямами навчальних програм стануть мови, туризм та психологія, а також цікаві тренінги й навчання, наприклад, мистецтво приготування кави чи вживання вина.

Голова напрямку «Туризм» освітнього центру «Panonia», завідувач кафедрою туризму УжНУ, доцент Федір Шандор розповів про його завдання та про напрями, за якими можна буде тут навчатися. Центр пропонуватиме своїм студентам англійську, угорську та німецьку мови,

з березня починають проводитися курси екскурсіводів, а з початку квітня — тренінги психологічного спрямування. Курси за напрямком туризму проведитимуть викладачі кафедри туризму УжНУ.

Також Ф. Шандор зазначив, що вперше на Закарпатті розроблено «Програми навчання та сертифікації гідів-перекладачів, які будуть дуже актуальні напередодні EURO-2012. Також, враховуючи величезну кількість фестивалів в області та значний досвід їх проведення — як позитивний, так і негативний — ми розробили систему тренінгів з event-туризму. Хотілося б, аби кількість переросла в якість».

Валерія ПАЩЕНКО,
студентка відділення журналістики.

Другий том «Карпатської України»

У прес-центрі «Закарпаття» відбулася презентація 2-го тому унікальної книжки «Карпатська Україна. Документи і матеріали. Хроніка подій. Персоналії». Видання, яке щойно побачило світ в Ужгороді, представляли професор УжНУ, упорядник тому Сергій Федака, завідувач науково-редакційного відділу обласної книги «Реабілітовані історією» Олексій КОРСУН та видавничий редактор книги Дмитро ФЕДАКА.

Так, упорядник видання С. Федака розповів про структуру та наповнення другого тому книги хронік про історичні події на Закарпатті від створення першого автономного уряду в жовтні 1938 року до проголошення незалежності 15 березня 1939 р. Перші майже 200 сторінок присвячені хроніці Карпатської України. Досить докладно описані події в ній та в тодішніх світових столицях, що стосувалося «закарпатського питання». Після хронік подаються біографічні нариси персоналій діячів Карпатської України, понад 160 постатей, більшість із них проілюстрована в одному графічному стилі М.Беленем. Сергій Дмитрович іще зазначив, що новизна видання — і в його зображальному ряді. Діячі подані в дослідженні не за алфавітом, а «за функціональними категоріями тих чи інших учасників», — наголосив упорядник тому. До переліку персоналій увійшли всі члени уряду, міністри, які в різний час входили до уряду Карпатської України, керівники Союму, його депутати, держслужбовці, керівництво Карпатської Січі, рядові січовики. Також подані нариси про різноманітних культурних діячів, у тому числі освітян, журналістів, митців, письменників, які активно брали участь у подіях 1938 — 1939 років.

РЕЙТИНГИ

Закарпатський погляд на професії

Ужгородський прес-клуб спільно з Карпатським центром полігрових досліджень продовжує міні-проект «Життя по-закарпатськи». Щомісяця фахівці Центру даватимуть відповідь на одне із питань соціально-економічної сфери життя області, яке хвилює наших краян: від побутових потреб до розуміння свого місця в українській державі.

тистичний аналіз даних, експертні опитування, визначення та опитування цільових аудиторій, контент-аналіз тощо.

У березні питанням місяця було: «Найпопулярніші та найнеобхідніші професії у 2011?» Результати виявилися вельми цікавими.

Найпопулярніші для закарпатців:

1. IT-сфера.
2. Менеджер (різні сфери).
3. Юриспруденція.

Найперспективніші краям: 1. IT-сфера. 2. Психолог. 3. Економіст. 4. Дизайнер ландшафту. 5. Логіст.

Найнеприємнішими професіями в області визнали: 1. Проституція. 2. Патологоанатом. 3. Асенізатор.

Найменш популярні на Закарпатті: 1. Водій автобуса. 2. Вантажник. 3. Прибиральниця.

За словами доцента УжНУ Федора Шандора (Карпатський центр полігрових досліджень), у роботі було використано соціологічні методи та технології виміру, а також збір соціальної інформації, зокрема опитування населення, ста-

КАДРОВЕ ПИТАННЯ

Зміни в керівництві біологічного та юридичного факультетів

11 березня ректор Ужгородського національного університету, професор Микола Вегеш здійснив кадрові зміни в керівництві двох факультетів. Першим наказом він призначив виконувачем обов'язків декана юридичного факультету доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України Василя Васильовича ЛЕМАКА. Таке рішення обумовлене закінченням терміну перебування на займаній посаді професора Василя Івановича ЯРЕМИ.

Василь Васильович Лемак народився 1970 року в с.Вільхівка Іршавського району. У 1987 р. закінчив Хустську школу-інтернат. Здобув дві вищі осві-

ти (правознавство та історія), пройшов на юридичному факультеті шлях від асистента до професора, завідувача кафедри теорії та історії держави і права. Крім того, у 1993-2000 роках керував юридичною службою університету. У 2003 р. захистив докторську дисертацію на спецраді Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого. Член двох спецрад із захисту докторських дисертацій. Автор двох монографій та більш ніж 130 наукових статей, член редколегії журналу «Право України». У 2009 році обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України.

Іншим наказом на посаду виконувача обов'язків декана біологічного

факультету призначений завідувач кафедри ентомології та збереження біорізноманіття, кандидат біологічних наук, доцент Володимир Гаврилович РОШКО. Він народився 1957 році в Ужгороді. 1979 року закінчив із відзнакою біологічний факультет УжДУ.

У 1991 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Ентомологія» в Інституті зоології АН УРСР. Із 1992 В.Г.Рошко — завідувач кафедри ентомології та збереження біорізноманіття. Відмінник освіти України. Автор понад 100 наукових публікацій, у тому числі двох монографій, двох підручників, трьох навчальних посібників для студентів вищих навчальних закладів, повідомляє Прес-служба УжНУ.

НАШ ГОЛОС

Не забуваючи героїчне минуле

У березні відзначено 72-у річницю Карпатської України. Керівництво області, правоохоронні органи, представники громадських організацій, політичних партій, сотні краян зібралися поблизу Хуста, на Красному Полі, щоб ушанувати пам'ять героїв, які ціною свого життя боронили Карпатську Україну.

Після вшанування пам'яті загиблих героїв хвилиною мовчання й панахиди з вітальною промовою, повідомляє Прес-служба УжНУ, до присутніх звернувся доктор історичних наук, професор, ректор Ужгородського національного університету Микола Вегеш. У своєму виступі він звернувся до історії, нагадав присутнім про знакові події (як ось прийняття різних документів: про незалежність, державний устрій, назву, мову, прапор, герб і гімн Карпатської України). Микола Миколайович наголошував на унікальності молодій державі, зокрема згадував про тогочасні відгуки представників зарубіжних держав, які перебували в Хусті. Крім того, М.Вегеш наголосив на трагічності тих подій: «Закарпатці не тільки гордилися своєю незалежністю. Вони зі зброєю в руках піднялися на захист молодій незалежній державі. Сьогодні, через сімдесят два роки від тих історичних подій, ми можемо з упевненістю сказати, що Карпатська Січ першою в Європі вчинила опір агресору. Сотні юнаків і

дівчат полягли на полі бою, ще більше було розстріляних і закатованих у концентраційних таборах, на багатьох із них накладено тавро «українських буржуазних націоналістів» уже в радянські часи. Такою драматичною й героїчною була доба Карпатської України та доля її учасників. Назавжди залишаться в пам'яті нащадків імена Августина Волошина й Василя Гренджі-Донського, братів Брацайків, Климпушів, Рогачів, Степана Росохи й Михайла Колодзінського, Августина Штефана та Зенона Коссака.

Наш керманіч завершив виступ зверненням до закарпатців: «Ми, нащадки творців Карпатської України, завжди повинні пам'ятати, яким важким і тернистим був наш шлях до незалежності та соборності. Збережімо й передаймо цю символічну естафету для наступних поколінь. Слава Августину Волошину й Карпатській Україні!».

ОДНИМ ОБ'ЄКТОМ

• **ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ** • На юрфаці в рамках відзначення двадцятиріччя заснування спеціальності «Правознавство» проведено науково-практичний семінар «Роль юридичної клініки в професійній підготовці майбутніх юристів». Його організували Ужгородський національний університет, Об'єднана асоціація студентів-юристів Закарпаття та Кременчуцький державний університет імені Михайла Остроградського за підтримки Відділу преси, освіти та культури Посольства в Україні Сполучених Штатів Америки.

• **ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК** • 28-29 квітня 2011 р. на факультеті суспільних наук планується міжнародна науково-практична конференція «Трансформаційні процеси на пострадянському просторі на рубежі ХХ-ХХІ століть: інституційний, соціокультурний та етнонаціональний виміри». Обговорюватимуться такі питання, як теоретико-методологічні підходи до вивчення соціальних і політичних перетворень у пострадянських суспільствах, політичні трансформації в Україні, трансформаційні процеси в системі освіти та підготовка фахівців соціальної роботи в країнах Центрально-Східної Європи, особистість у трансформаційних процесах: проблеми та перспективи розвитку.

ЗАХОДИ

«Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине..!»

В УжНУ відбулося святкування 197-ї річниці з дня народження Т.Г.Шевченка

Уже стало доброю традицією на філологічному факультеті початок весни зустрічати Шевченківським святом. І цього року кафедра української літератури організувала змістовний захід за участю студентів і викладачів не лише названого підрозділу.

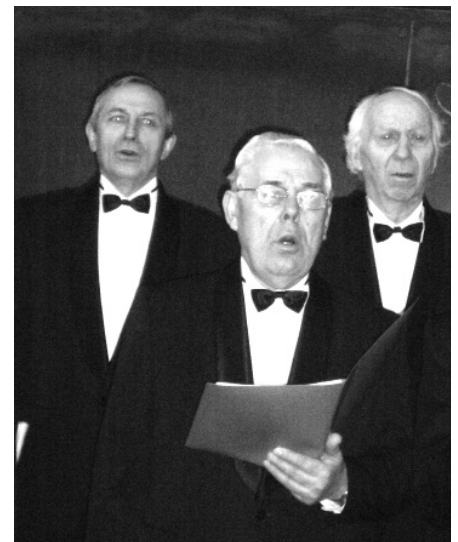
Власне дійство розпочалося зі вступного слова завідувача кафедри української літератури, професора Валентини Барчан, яка наголосила на актуальності постаті Великого Тараса і його творчості для сучасної України. Із доповіддю про геніального поета-митця виступила доцент Оксана Кузьма, яка з доцентом Олександром Ігнатюком та студентами підготувала основну частину дійства.

Кожен мав змогу поринути у світ Шевченка, збагнути глибину його творів, адже учасники заходу зі щирістю

Доповідь про геніального поета виголосила доцент кафедри української літератури Оксана КУЗЬМА

змогли пропустити крізь душу кожен рядок вірша Кобзаря. Крім того, студенти майстерно відіграли уривок театральної постановки Івана Тогодчного «Мати-

Хорова капела «БОЯН» виконувала твори на слова Кобзаря щиро й натхненно

наймичка» (за твором Т.Шевченка «Наймичка») та виконали сучасний танець під акомпанемент пісні «Думи мої, думи мої».

Зачепити струни душі кожного глядача зуміла й чоловіча хорова капела УжНУ «Боян». Вона виконала пісні на слова поета. Зал відреагував вдячними бурхливими оплесками. А завершилося свято виконанням Тарасового «Заповіту», який давно вже міцно вкоренився у наших серцях. Адже син свого народу завжди відчував рідну землю, тих людей, для кого писав, усвідомлював, що «все гине, — Слава не поляже; Не поляже, а розкаже. Що діялось в світі. Чия правда, чия кривда І чиї ми діти. Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине..!».

**Вікторія ЛІСЮК,
Каріна ЛАЙКУН,**

студентки відділення журналістики.

«Наймичка» в театральному представленні

В аудиторії глядачі одразу ж обмінювалися думками про перебіг заходу

Новий кінопогляд на Кобзаря

З нагоди 197-ої річниці від дня народження геніального українського поета, письменника та художника Т.Шевченка. у «Прес-клубі молодого журналіста» відбувся перегляд документального фільму про життя та творчість Великого Кобзаря під назвою

«Мій Шевченко». Цю стрічку у вигляді розповіді про важке дитинство митця, його нелегкі юнацькі роки та безраднісне вже доросле життя підготував відомий журналіст, телеведучий та документаліст Ю.Макаров. Юрій Володимирович спростовує неправдиві думки з приводу

розпутного життя поета. Також присутні мали змогу побачити Великого Тараса в іншій іпостасі: не тільки як неперевершеного майстра пера, але й талановитого художника.

Марина ЯЦОЛА,

студентка відділення журналістики.

ХУДОЖНІЙ РАКУРС

Тарас Шевченко в картинах

Усім із дитинства відома постать великого Кобзаря — Т.Шевченка. Ми знаємо його як неперевершеного поета, талановитого прозаїка, навіть публіциста. Але особливе місце в житті Тараса Григоровича займала його художня діяльність.

Вона змалку приваблювала майбутнього класика, який малював ще до того, як почав писати. І хай слава Шевченка-письменника затьмарила славу Шевченка-художника, та це в жодному разі не применшує його заслуг у царині образотворчого мистецтва.

Правда, думки про цінність мистецьких творів автора досить різноманітні. Дехто називає його кращим офортисом свого часу, інші ж відверто критикують і, як у «Київській Старині» зазначив О.Русов, можуть назвати автора лише «фотографом навколишньої природи, до якої і серце його не лежало, і у створенні жанру він не пішов далі учнівських спроб, жартів, начерків, у яких, при всьому бажанні знайти яку-небудь художню ідею, ми вловити її не в змозі, до такої міри невизначена композиція малюнків».

Разом із тим витвори мистецтва Шевченка є своєрідним доповненням до його поетичних творів. Значення їх у вивченні біографії автора також неможливо переоцінити. Часто сюжети робіт бралися саме з навколишнього середовища, і це дає нам глибше зрозуміти окремі сфери життя митця. Він відображав на папері те, що бачив, те, що мало на нього вплив. Тому так багато образів простих людей, картин із побутового життя, які мають значення і для вивчення історії того часу, адже Тарас Григорович малював навколишню дійсність такою, якою вона була.

Якщо брати до уваги також важливість роботи Шевченка-художника у царині етнографії, то теж знайдемо чимало цікавих елементів. Так, можна ознайомитися з будовами, деталями одягу та побутом тогочасного селянства. Привабливими постають і оригінальні

фольклорні сюжети. Звичайно ж, не обійшлося і без автопортретів у творчості Тараса Григоровича. Узагалі він любив зображати себе на картинах. Постаті мандрівного кобзаря, пересічного старця чи «випадкової» людини на полотнах мають чимало схожого із самим автором. Тобто Шевченко нагадує всім про власну присутність у будь-якому творі.

Яскрава особистість Кобзаря наділила його певною егоцентричністю. Зображення себе на малюнках та у творах надає усій творчості митця автобіографічності, відтінку присутності автора, ненав'язливої, але відчутної.

Т.Шевченко ще займався малюванням портретів. Деякі робив на замовлення, інші ж були покликані до життя щирим захопленням тією чи іншою людиною. Одним із кращих портретів художника вважається портрет Ганни Закревської, дружини поміщика, із якою Тарас Григорович познайомився у червні 1843 року. Митець був закоханий у цю жінку й того ж року намалював її. Тарас Григорович часто бу-

вав у Закревських, не відходив від неї на балах. Прощаючись із панною на одному з подібних вечорів, відірвав із сукні коханої блакитну квітку, якими та була прикрашена, і ще довгий час зберігав цю реліквію. У своїх листах до О.Афанасьєва-Чужбинського митець лише натякає на свої почуття до Г.Закревської, називаючи її не інакше, як «Ганна гарна». Тепле ставлення до чужої дружини народжувало не лише її образи на малюнках, а й чудові поетичні рядки:

Якби зустрілися ми знову,
Чи ти злякалася б, чи ні?
Якеє тихеє ти слово
Тоді б промовила мені?
Ніякого. І не пізнала б.
А може, потім нагадала,
Сказавши: «Снилося дурній».
А я зрадів би, моє диво!
Моя ти доле чорнобрива!
Якби побачив, нагадав
Веселеє та молодеє
Колишнеє лихонько лихееє.
Я зарідав би, зарідав!
І помолівсь, що не правдивим,
А сном лукавим розійшлось,
Слізьми — водою розлилось,
Колишнеє святеє диво!

Щоразу повертаючись до творчості Т.Шевченка, маємо усвідомлювати, що був він непересічною особистістю. А тому щоб її пізнати, потрібно розглядати поета й митця в різних ракурсах.

Наталія ШАНДРА,

студентка відділення журналістики.

ІННОВАЦІЙНЕ ЖИТТЯ

Альма-матер розробляє нові наукові проекти

Нещодавно проректор із наукової роботи, професор І.П.Студеняк на Вченій раді УжНУ представив доповідь «Основні напрямки науково-дослідної роботи УжНУ: підсумки за 2010 рік та плани на 2011 рік».

Наукова діяльність УжНУ за минулий рік у першу чергу була зосереджена на виконання фундаментальних і прикладних науково-дослідних робіт за пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки. Також значну увагу приділено інноваційній програмі наукового парку УжНУ. Це організація, яка керує потоком знань і технологій між університетами, науково-дослідними інститутами та іншими установами, а також встановлює тісні зв'язки між навчальними закладами.

Серед основних функцій подібних організацій є створення нових видів інноваційного продукту, а також підтримка наукового виробництва. «Минулого року на Вченій раді було прийнято рішення про створення наукового парку в УжНУ. Це стало можливим згідно з відповідним Законом України. На його

виконання ми вирішили започаткувати утворення, метою якого було би впровадження наукових результатів у життя та виробництво», — зазначив І.П.Студеняк.

Також Ігор Петрович підкреслив, що мова йтиме про як регіональні, так і всеукраїнські та міжнародні проекти. Скажімо, на сьогодні із них для області розробляється 57. Наступні ж кроки — це затвердження програми на сесії обласної ради та відповідних документів у Міністерстві й Кабінеті Міністрів України.

Програма, яка створена для розвитку науково-технічної діяльності у вищому навчальному закладі, зокрема в УжНУ, уже має чим похвалитися, адже тепер науковці очікують прийняття рішення щодо реалізації проекту «Установка для створення аерозолів кам'яної солі, яка може створювати ефект соляних шахт у будь-якому замкненому приміщенні». Таким чином, з'являється можливість лікувати людей не під землею, а на поверхні.

Серед програм наукового парку УжНУ є чимало пропозицій, проте їх ще потрібно розглянути в обласній раді. Залишається тільки побажати успіху науковцям нашої альма-матер у реалізації

Професор Ігор СТУДЕНЯК: «Створення наукового парку сприятиме впровадженню результатів досліджень у життя та виробництво»

науково-технічної бази для виробництва інноваційних програм.

Мирослава ШИМОН,

студентка відділення журналістики.

ЗНАЙ НАШИХ

Оце так назвинували й на захищали!

На базі економіко-правового факультету Донецького національного університету відбулися VII Всеукраїнські змагання з кримінального права й процесу «Майстерність судової промови».

Проведення подібних змагань для студентів-правників стало доброю традицією, започаткованою більше 12 років тому активістами студентських організацій. Подібні заходи дозволяють молоді спробувати себе в ролі представників сторін у судовому процесі, набутти професійних навиків та підвищити рівень знань у галузі юриспруденції. Цього року бажання взяти участь у змаганнях виявили 11 команд із різних ВНЗ України, що склалися зі студентів 3 — 5 курсів. Двоє наших четвертокурсників, Юрій Ходанич та Іван Кучерявий, також вирішили спробувати свої сили в Донбасі.

«Ми йшли винятково для того, щоб побачити, як це все відбувається, набратися досвіду, показати себе та на інших подивитися. Ваня і я не вірили, що можемо чогось досягти, тим більше призового місця», — розповідає Юрій. У свою чергу Іван додав: «Наперекір усім нашим уявленням Донецьк приємно здивував — велике місто досить тепло зустріло, незважаючи на десятиградусний мороз. Дехто вважає, що там, на Сході, вулицями ходять озброєні угруповання в шкіряних куртках із бейсбольними бітами. Скажу одразу — таке судження є хибним. На наше прохання пояснити чи показати щось жителі привітно погоджу-

валися. Та все ж таки населення Донбасу за менталітетом відрізняється від карпатців. Ближче поспілкувавшись, ми зрозуміли, що про злочинність краще не питати, щоб ненароком когось не образити. Для жителів це наболіла тема. В основному через те, що масштаби правопорушень, які там мають місце, перебільшуються».

Та повернімося до конкурсу. За його правилами, команда з двох людей від вишу (обвинувач та захисник) отримувала фабулу справи, і кожен учасник повинен був скласти промову, відповідно обвинувальну та захисну, не виходячи за умови пропонованої фабули.

Отже, розпочалися змагання. За правилами півфінального раунду, кожен гравець (обвинувач та захисник) презентував промови перед журі (із числа прокурорів та адвокатів). У підсумку обирали 4 захисників та 4 обвинувачів, які проходили до фіналу змагань.

«Оголошення учасників фіналу відбувались в урочистій обстановці в одному з гарних ресторанів Донецька. Ми потрапили у фінал! Це було надзвичайно радісною несподіванкою, доля нам усміхнулася. Відповідно увійшли в азарт. Довго не засиджувались у розважальному закладі, пішли в готель готуватися, доповнювати та змінювати промови. У той момент я відчув, що повинен здобути призове місце у фіналі, оскільки до цього так близько, — ділиться спогадами Юрій Ходанич. — Було б дуже неприємно, будучи за крок до призового місця, приїхати в Ужгород ні з чим».

Фінальний етап мав форму імітованих судових дебатів і відбувся з

повним додержанням вимог кримінального процесуального законодавства. Порядком виступу учасників визначався жеребкуванням. «Хвилювання було неймовірним! До складу журі увійшла дуже відома людина — Ірина Калінська, знайома нам із телеекранів як ведуча в якості судді. Оце жінка: краса, розум, розмова, дикція, інтонація! Одразу видно справжнього юриста», — розповідають юнаки.

За підсумками фіналу Іван Кучерявий зайняв II місце в номінації «Кращий обвинувач», а Юрій Ходанич — III місце в номінації «Кращий захисник».

«Стосовно самих змагань можна сказати, що оргкомітет добре постарався. Учасники були вчасно доставлені й поселені, прогулянки та екскурсії урізноманітнювали час, проведений у місті, яке інтенсивно готується до Євро-2012. Практично на кожному розі триває будівництво чи ремонт. Будинки, готелі, торговельні центри викликають захоплення. Не можна не згадати й візитівку міста — стадіон «Донбас-Арена», слів забракне навіть письменнику!

«Хочемо подякувати за консультативну допомогу своєму науковому керівнику, доценту кафедри кримінального права Йосипу Івановичу Горінецькому. Також висловлюємо щирі подяки деканові факультету, професору Василю Івановичу Яремі та ректору УжНУ професорам Миколі Миколайовичу Вегешу за сприяння в організації поїздки в Донецьк, яка залишилася у нашій студентській пам'яті винятково приємні спогади», — наголосили хлопці.

Валерія ТУРОК,

студентка відділення журналістики.

ЦІЛКОМ ВІДВЕРТО

Наталія ЩОБАК: «Математика мені подобалася ще в початкових класах»

Наталія Миколаївна ЩОБАК.
Посада: доцент кафедри диференціальних рівнянь та математичної фізики математичного факультету
Знак гороскопу: Водолій.

— Чи пам'ятаєте свою першу двійку?
— Її я отримала в п'ятому класі за самостійну роботу з української мови.

— Чому обрали саме цю дисципліну?
— Математика подобалась мені, починаючи з початкових класів школи. А коли постав вибір щодо подальшого навчання у виші, сумнівів було небагато.

— Чи легко бути жінкою-математиком?
— Як і в будь-якій іншій науці: чи то в хімії, чи в історії, чи в медицині, — є свої особливості, проте нічого важкого.

— У Вас є улюблений колір?
— Так, білий.

— Якій порі року віддасте перевагу?
— Моя улюблена пора року — зима.

— Маєте хобі?
— Дуже подобаються подорожі.

— Що для Вас стало визначальним у прийнятті рішення стати викладачем?
— Найперше те, що викладацька робота передбачає постійне спілкування з цікавими молодими людьми, якими і є студенти.

— Наталіє Миколаївно, яким було Ваше перше кохання?
— Краще сказати: перше захоплення. У сьомому класі, якщо я не помиляюсь... Яскраві емоції та враження.

— Чим Вам подобаються свята, наприклад, День святого Валентина?
— Насамперед тим, що це свято всіх закоханих. Ті, хто довго не наважувалися відкрити свої почуття до коханої людини, мають змогу зробити цей крок за допомогою «валентинок». А ще День Валентина святкують майже наприкінці зими, отже, незабаром прийде весна, а з нею — гарний настрій.

— Що Ви з початком весни побажаєте студентам?
— Перш за все гарно вчитися, бути сумлінними та відповідальними. А ще — обов'язково здоров'я, радості та постійної закоханості!
Наталія КРИВАНИЧ, Марія ЧАВАРГА,
студентки відділення журналістики.

СПОРТИВНА ПАНОРАМА

Ростимо чемпіонів

Уявити УжНУ без спорту неможливо. Щомісяця наш заклад або сам проводить різноманітні заходи, або делегує своїх представників на змагання за межі альма-матер. Ось дещо із хроніки останніх подій.

Володимир ЛЯТОВ і Вероніка МИШКО

Танцювальний спорт.

Студенти 4 курсу факультету фізичного виховання і спорту, дует Володимир Лятов і Вероніка Мишко у світовій класифікації за програмою 10 танців піднялися з 9 на 4 місце. Нещодавно ж цей дует у Славутичі виграв Кубок України й представлятиме державу на чемпіонаті Європи в Москві 9 квітня та в червні на Кубку світу в Угорщині.

Пауерліфтинг. УжНУ має двох чемпіонів України в цьому виді. Зокрема в жимі лежачи відзначилися вихованці старшого викладача кафедри фізичного виховання Андрія Федорішка на змаганнях у Тернополі. Студентка факультету фізичного виховання і спорту Єлизавета Бан у категорії до 23 років, подужавши в другому підході 77,5 кг, уперше в історії Закарпаття здобула титул абсолютної чемпіонки. Сенсацією турніру став виступ дебютанта, 17-річного студента математичного факультету Євгена Криси. 3-поміж юнаків до 18 років у першому підході він підкорив 150, у дру-

гому вижав 162,5 кг і став переможцем у ваговій категорії до 74 кг.

Спартакіада УжНУ. Продовженням цього заходу серед студентських команд стала волейбольна програма. Чемпіонство вибороли представники інженерно-технічного факультету, які у фінальному поєдинку здолали економістів — 2:1. Матч за третє місце звів команди медичного та фізичного підрозділів. Перемогу святкували медики.

Тим часом спартакіадні баталії з волейболу завершили й викладачі та співробітники. Перше місце посіли працівники фізичного факультету, які у фіналі переграли колег із факультету суспільних наук. Третьою фінішувала команда медиків, утім через недотримання регламенту їх позбавили бронзової нагороди. Проте команда медичного підрозділу в настільному тенісі продемонструвала свою силу вже згідно з регламентом і перемогла. О.А.Рішко, В.П.Липчей, та І.С.Фекета підтвердили свою перевагу над конкурентами з інших підрозділів. Другу й третю сходинку відповідно посіли викладачі факультету фізичного виховання і спорту (І.І.Маріонда, І.Ф.Шанта, М.І.Шкирта) та хіміки (І.В.Галаговець, В.В.Товт, І.В.Мінець).

Круглий стіл. Для студентства обласного центру за ініціативи Студентської ради Ужгородського національного університету та Всеукраїнського центру волонтерів-2012 (Київ) проведено круглий стіл «450 днів до Євро-2012: роль

Єлизавета БАН та Євген КРИСА

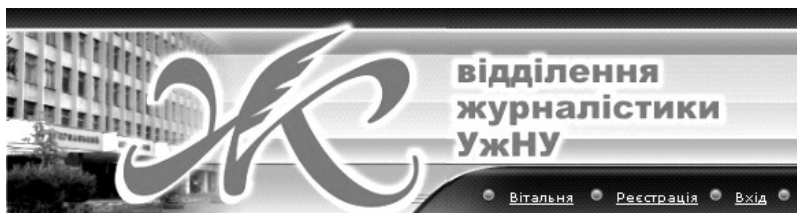
молоді Ужгорода в організації Чемпіонату». Під час зустрічі йшлося про підготовку ЧС в Україні, про міста, що прийматимуть Чемпіонат, про рівень прийому вболівальників та про досвід волонтерства в подібних заходах.

**Мирослава ШИМОН,
Андрій СЛОХІНЯК,**

студенти відділення журналістики.

Головний приз у настільному тенісі вибороли медики

відділення
журналістики
УжНУ

Вітальня • Реєстрація • Вхід

Читайте «Погляд» на сайті:

mediazakarp.at.ua

ОЛІМПІАДИ

Із Сум — із сумою місць!

Наприкінці березня в Сумському державному університеті відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади за напрямом «Журналістика та інформація».

Перемогу виборювали понад 170 студентів із 31 вищого навчального закладу України, які опановують спеціальності «Журналістика», «Реклама і зв'язки з громадськістю», «Видавнича справа та редагування». Наші юні журналісти також відправилися захищати честь рідного вишу. І небезуспішно!

Змагання проходили в 2 етапи. На першому учасники виконували тести з теоретичного курсу. Другий передбачав виконання творчого завдання за певну кількість відведеного часу.

І хоч цього року тести були високої складності, а учасникам олімпіади в другій її частині довелося мати справу з концерном «Укрросметал», представники УжНУ, які випробували свої сили за спеціальністю «Журналістика» серед студентів відповідно 2 — 3 й 4 курсів, упоралися з труднощами. У підсумку показали результат, на який, мабуть, і самі не сподіва-

лися: дружна четвірка дівчат виступила практично на рівні першої п'ятірки. А це чи не найкращий результат серед усіх представлених вищих навчальних закладів. Успіх, зокрема, забезпечили четвертокурсниця Марія Рибченко (3 місце), Ірина Ващук (5), другокурсниця Наталія Каралкіна (5) і третьокурсниця Ірина Крупко (6 місце).

По завершенні Олімпіади організатори кращих нагородили пам'ятними подарунками й грамотами. Залишається тільки привітати всіх переможців і побажати їм подальшої творчої наснаги, а ще подякувати нашим викладачам за підготовку та керівництву університету за фінансування поїздки.

Ірина ВАЩУК,

студентка відділення журналістики.

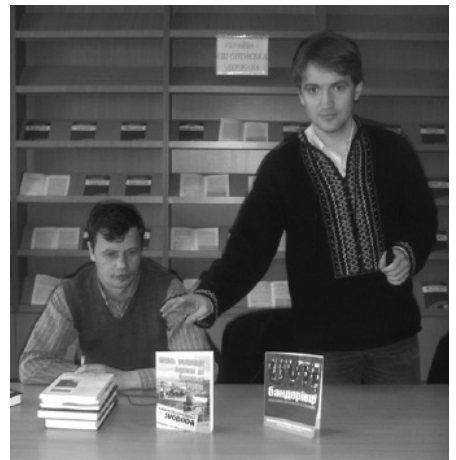
У БІБЛІОТЕЦІ УЖНУ

Березневі дні Карпатської України

Березневих днів державою прокотилась хвиля зустрічей та презентацій, присвячених дням Карпатської України. Ось і в читальному залі Наукової бібліотеки УжНУ відбулося представлення історично-публіцистичного видання, книги спогадів Василя Филоновича «Березневі дні Карпатської України».

Гостями заходу були: редактор газети «Терен» (Київ) Ярослав Ілляш, голова «Молодіжного націоналістичного конгресу» Сергій Кузан, помічник генерального секретаря Світового конгресу українців Віктор Рог та історик-публіцист Святослав Липовецький.

«Значимість цього видання полягає в тому, що спогади В.Филоновича друкуються вперше, досі вони не до-

Віктор РОГ та один з ініціаторів зустрічі й організаторів закарпатського туру презентацій Олександр СОЛОНТАЙ

сліджувалися та не висвітлювались, що й робить книжку відмінною від інших», — зазначив С.Липовецький. Також він, розповідаючи про події Карпатської України, що висвітлюються в спогадах В.Филоновича, додав: «Сонце завжди сходить зі сходу, але в цьому випадку воно зійде із заходу».

Олександра ТЕРЕМБЕЦЬ,

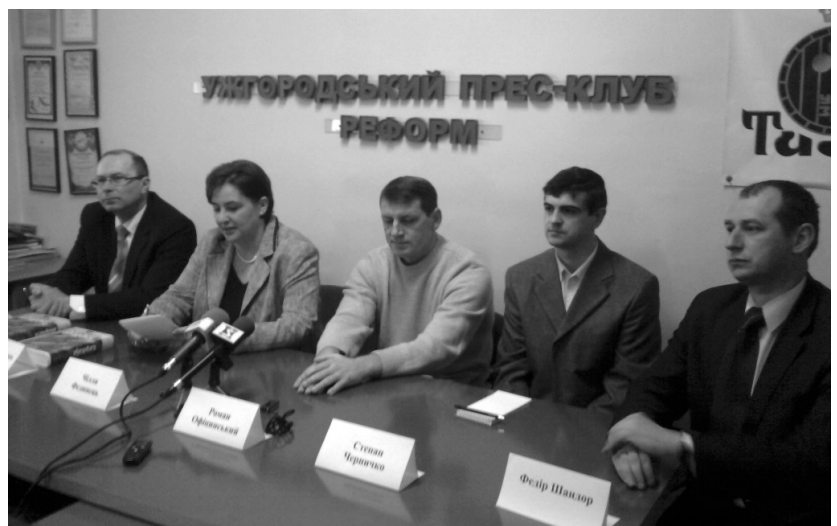
студентка відділення журналістики.

Аудиторія поринула в спогади Василя ФИЛОНОВИЧА

ФОТОФАКТ

В Ужгородському прес-клубі відбулася прес-конференція співавторів історичної книги «Закарпаття 1919 — 2009», про яку «Погляд» розповідав минулого номера. Посібник виданий українською та угорською мовами завдяки співпраці кількох поколінь учених та є першою спробою примирення історіографії двох країн, науковці яких досі мали різні погляди на сторінки спільної історії. На фото: член редколегії декан факультету суспільних наук УжНУ, кандидат політичних наук Юрій Остапець, доктор філософії, науковий співробітник Інституту національних досліджень Угорської академії наук (Будапешт), співкерівник редакційної колегії Чілла Фединець, професор УжНУ, член редколегії Роман Офіцинський, проєктор Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II, член редколегії Степан Черничко, завідувач кафедри туризму УжНУ, член авторського колективу, доцент Федір Шандор.

СЛОВОМ ЄДИНИМ

Мову вивчай – інтелектуальною людиною ставай

Уміння розмовляти багатьма мовами певною мірою свідчить про високу розвиненість та інтелектуальність людей. Сказане стосується й закарпатців. Де ж, як не в нашій області, найбільше різномовних жителів?! Українська, російська, словацька, румунська, угорська, ромська... — перелік довгий.

Для кожного своя рідна мова найкраща, найбагатша, наймилозвучніша, і кожен має право пишатися нею. Проте, незважаючи на таку багату різноманітність, люди добре спілкуються між собою і розуміють один одного. Це спонукає інших жителів регіону вивчати мови, щоб вільно розмовляти з представниками будь-якої національності.

Студентів, які розмовляють різними мовами, теж достатньо. Більш того, окремі факультети УжНУ навчають юнаків та дівчат їхньою рідною мовою. Безперечно, це вражає, адже кожен юнак чи дівчина можуть обрати ту мову, яка їм особливо до вподоби або ж просто рідніша. Утім в університеті більшість зі студентів спілкується державною. Удома ж кожен розмовляє тією, яку вважає для себе найкращою. Студентка 2 курсу факультету романо-германської фі-

лології Тетяна Ус розповідає: «Оскільки мама наполовину росіянка, то вдома з нею та деякими родичами я спілкуюся російською. Але останнім часом помічаю, що більше розмовляю українською, адже з друзями, в університеті розмовляю саме нею».

Учені ж доводять, що люди, які знають багато мов, старіють пізніше, аніж інші. На їхню думку, такі знання розвивають функції мозку. Звичайно, для того, щоб вільно спілкуватися, потрібно багато часу, терпіння та, найголовніше, бажання. Але якщо сильно захопити, то можна зробити все. Згадаймо, хоча б Агатангела Кримського, котрий за найскромнішими підрахунками знав понад 50 мов.

Тих, хто вивчає мови в УжНУ, найбільше, природно, на факультетах із відповідним профілем. Проте деякі студенти намагаються самі їх вивчати, для власного інтелектуального розвитку. Непоганим прикладом слугує четвертокурсник інженерно-технічного факультету Сергій Зуєв. Він говорить: «Три мови знаю повністю (українську, російську, англійську), а четверта в процесі закінчення (німецька). Усі вивчав у школі, після чого ще відвідував курси з англійської та німецької додатково. У цілому вивчення іноземних мов не є

дуже важким процесом, хоч інколи трапляються труднощі з граматикою, особливо в німецькій мові. Поки на меті в мене удосконалити свою німецьку, а в майбутньому в планах вивчення іспанської».

Можливостей вивчати іноземні мови безліч, особливо у наш час. Починаючи з простих методів, вивчення самостійно з допомогою книг, які допомагають запам'ятовуванню слів у цікавих формах, та закінчуючи репетиторами й спеціальними курсами, котрі наживо роз'яснюють певні сталі вирази, слова, граматику. Звичайно, це потребує великої кількості часу, адже за тиждень чи місяць досконало вивчити мову неможливо, навіть за великих зусиль. Однак якщо є бажання, то буде й усе інше. Якою ж мовою розмовляти — особиста справа кожного, але вміння висловити свої почуття, думки іншими мовами — це мистецтво. Недаремно говорять: «Скільки ти знаєш мов — стільки разів ти людина».

Не лінуйтеся й вивчайте іноземні мови, адже це може дати великі можливості в майбутньому, особливо під час подорожей світом або ж просто для відпочинку.

Мирослава ШИМОН,

студентка відділення журналістики.

ДУМКА З ПРИВОДУ

Чи корисно пити з пляшенок?

Кожен середньостатистичний студент полюбляє пити каву. І щоранку, прийшовши до університету, мусить зайти, наприклад, в АВС до тьоті Олі. Для цього може пожертвувати навіть початком пари. Звісно, те, що кава не дуже корисна у великій чи малій дозах, знають майже всі. А чи задумувався хоч хтось над тим, із чого ми її п'ємо? Чи не завдають нашому організмові більшої шкоди пляшанки, із яких споживаємо гарячі напої?

Люди здавна мріяли про посуд, який не потрібно було б мити. Із 60-х років минулого століття задум почав здійснюватися. На початку 1990-х це благо цивілізації у вигляді білих пляшанок і прозорих пляшок заповнило наші магазини. Величезна кількість сучасного посуду й упаковок виготовляється з пластику — сучасного полімерного матеріалу.

Зазвичай, полімери — матеріали нетоксичні, вони не мігрують у продукти. Однак деякі речовини, присутні в них (мономери, реагенти, технологічні добавки, розчинники, а також продукти побічних реакцій та хімічного розпаду), здатні вступати в реакцію з їжею та напоями, створюючи небезпеку для здоров'я людини. Така міграція може відбуватися під час зберігання або ж навіть ужи-

вання харчових продуктів.

Стовсно одноразових пляшечок варто сказати, що тара, безпечна для зберігання води, може бути абсолютно непридатною для утримання в ній інших рідин. Особливо це стосується молока, олії, пива, підкислених напоїв. У результаті реакції виділяються токсини, які при потрапленні в організм людини поступово наносять шкоду здоров'ю. Важливо також пам'ятати, що добре вимити пластикovu пляшку без порушення цілісності поверхні неможливо.

Класичними матеріалами для виготовлення одноразового посуду також є полістирол та поліпропілен. У пляшанки з полістиролу, які маркуються латинськими літерами PS, не можна наливати гарячі напої, адже при високих температурах вони починають виділяти токсичний стирол. При регулярному вживанні цей токсин нагромаджується в нирках та печінці. Поліпропіленова пляшанка (маркування PP) нормально витримує температуру +1000°C, але нестійкий до хімічних впливів. Від контакту з алкоголем утворюються формальдегід та фенол, які, крім вище названого, впливають ще й на зір.

Тож, якщо студенти хочуть бути здоровими, то, мабуть, повинні брати із собою в університет не тільки конспекти, а й... чашку для кави.

Оксана ТОМИШИН,

студентка відділення журналістики.

НОВАЦІЇ

На допомогу туристам Ужгорода – аудіоекскурсії

Уже з березня цього року туристи матимуть можливість знайомитися з визначними місцями обласного центру Закарпаття за допомогою аудіоіда. Ідея запровадити такий вид екскурсійних послуг належить кафедрі туризму Ужгородського національного університету та порталу tourinform.org.ua

Необхідність створення аудіогідів пов'язана з тим, що іноземні туристи, які приїждять до нас, часто не мають відповідного екскурсійного супроводу. Екскурсоводи працюють із групами за попереднім замовленням. Самостійні ж туристи часто не мають можливості приєднатися до групи чи сплатити за послуги екскурсовода 200 — 300 гривень.

У багатьох країнах світу надається така послуга, як аудіогід. Вона може бути як платною, так і безкоштовною. Платна вона у випадку, коли туристу на-

дається спеціальний пристрій для прослуховування аудіофайлів, мапа з відповідним маршрутом. Безкоштовно ж можна просто завантажити аудіофайли з Інтернету та прослуховувати їх зі свого мобільного телефону чи звичайного mp3-плеєра. Основне те, що є можливість обирати мову аудіоекскурсії, а це дуже важливо для туристів.

Текст аудіоекскурсії Ужгородом міститиме історичну та краєзнавчу інформацію, згадування певних визначних подій, що відбувалися в тому чи іншому місці, цікаві історичні факти та архітектурну довідку. До роботи над написанням тексту та збором інформації були залучені студенти кафедри туризму УжНУ. Зокрема п'ятикурсниця Олена Павлишин зазначила: «Більше трьох місяців пішло на збір цікавих та невідомих широкому загалу фактів про Ужгород, а ще майже місяць знадобиться на їхнє художнє доопрацювання. Попередньо ми прослухали чимало подібних екскурсій різними містами, зокрема Прагою, Ве-

нецією та Львовом». Студентка також повідомила, що, скориставшись аудіогідом, не лише туристи, а й корінні ужгородці відкриють для себе чимало цікавого про рідне місто.

Наразі кафедра туризму УжНУ розробляє близько п'ятнадцяти тем з основними туристичними об'єктами міста, зокрема йде мова про вулиці Корзо, Волошина, а також про кафедральний собор та Ужгородський замок. Перша частина аудіоекскурсії буде готова вже в березні, а до червня поточного року планують представити всі п'ятнадцять файлів для вільного завантаження із сайту tourinform.org.ua.

Габрієлла РУДЕНКО,

студентка відділення журналістики.

АКТИВНА ПОЗИЦІЯ

Інтеграція твоєї свідомості — інтеграція твоєї особистості

Молодіжний проект за підтримки колегіуму ім. Теодора Гойсса

У нашому житті помітну роль відіграє процес самоствердження. Усім нам хочеться, щоб до наших ідей прислухались, а порадами та вказівками користувалися. У невеличкому проекті під нехитрою назвою «Integrations-Club» кожна думка буде почутою.

«Integrations-Club» — це проект для активної та небайдужої до свого оточення молоді, це клуб для молодих, енергійних та творчих людей, які бажано краще пізнати себе та своє суспільство, знайти однодумців, весело провести час. На зустрічах, які проводяться щотижня, порушуватимуться дискусійні питання, цікаві та актуальні соціальні проблеми, сучасні тенденції розвитку модерного суспільства.

Проект стартує у квітні в рамках проекту колегіуму ім. Теодора Гойсса. Організатори — Лариса Павлишинець, Катерина Дюрник, Йоганнес Грютцнер — пропонують список тем до обговорення, на базі яких і ґрунтуватиметься діяльність клубу. Проект має на меті зібрати молодь (15+) із креативною думкою, створити сприятливу атмосферу для обговорення запропонованих тем та задіяти до дискусії. Крім того, в учасників проекту буде чудова нагода покращити свої знання німецької мови, оскільки

ки нею планується провести клуб паралельно з українською.

До участі в проекті запрошуються всі, хто бажає розширити коло знайомих (а в майбутньому, можливо, і друзів), кругозір та випробувати себе в нових заняттях. Це хороша можливість із користю провести вільний від навчання час, оскільки, долучаючись до проекту, молоді люди стануть активними співучасниками, а не пасивними відвідувачами. Докладнішу інформацію ви отримаєте в мережі «ВКонтакте», у групі під однойменною назвою чи безпосередньо в організаторів проекту.

У рамках проекту «Integrations-Club» для обговорення пропонуються такі теми:

1. Толерантність та демократія в тобі та поза твоїми межами (агресія в суспільстві, невизнання чужих поглядів чи традицій).

2. Інтеграція людини в суспільство. Мультикультурний та міжетнічний діалог на прикладі нашого регіону.

3. Успіх та кар'єра: чи виправдовує мета засоби?

4. Засоби масової інформації та їх сприйняття людиною і її оточенням. Чи можна стовідсотково вірити та довіряти ЗМІ?

5. Глобалізація непомітна для тебе (тема подорожей, знайомство з іншими культурами).

6. Жити в суспільстві чи жити, як

суспільство: я і ти. Становлення особистості.

7. Скажи мені, що ти їси, я скажу тобі, хто ти (вечір відпочинку).

Дещо про колегіум ім. Теодора Гойсса. «Vielfalt erleben, Demokratie gestalten — Пізнати різноманітність та побудувати демократію» — так звучить один зі слоганів колегіуму.

Колегіум ім. Теодора Гойсса (Theodor — Neuss — Kolleg) існує на базі Фонду Роберта Боша і вже 10-й рік посліпль надає підтримку молодим людям, які хочуть бути активними та намагаються змінити навколишній світ. За допомогою колегіуму вони розробляють та втілюють проекти, знаходять однодумців, набувають важливого досвіду. Заклад згуртовує молодь від 18 до 25 років із Центральної, Південно-Західної Європи та країн СНД, щоб сконцентрувати сили та подолати кордони.

Головним завданням колегіуму є взаєморозуміння між народами. Він мотивує молодих людей зайняти активну позицію в житті за допомогою соціальних проектів. Вони — короткострокові, розробляються самими колегиантами та реалізуються на добровільних засадах.

Лариса ПАВЛИШИНЕЦЬ,

студентка факультету РГФ,

Катерина ДЮРНИК,

учениця Ужгородської гімназії.

ВЕЧОРИ

Із патріотичною піснею в серці

Студенти історичного факультету провели історико-мистецький вечір, присвячений українським козацьким та стрілецьким пісням. Першо- та дружокурсники виконали перед гостями гімн ОУН «Зродились ми», марші, інші військово-патріотичні твори. Учасники також дізналися чимало цікавого про історію написання пісень.

Загалом було здійснено спробу повернути увагу студентства до березневих днів Карпатської України та популяризувати українську пісенну спадщину. «Ніщо так не передає дух епохи, як пісні, написані у відповідний історичний період», — відзначила заступник декана з виховної роботи, доцент Надія Керецман, розповідаючи на вечорі про значення народного епосу в національно-визвольних змаганнях України різних часів.

Він є справжнім будівничим культури

В обласній бібліотеці презентували книгу про життя і діяльність Петра ЛІНТУРА

Фольклорні традиції на Закарпатті та впровадження їх у царину академічної освіти стали об'єктом уваги на літературному вечорі, присвяченому постаті Петра Лінтура — одного з найвідоміших фольклористів Закарпаття, визначного громадсько-культурного діяча, педагога, літературознавця.

Презентацію супроводжував акомпанемент ансамблю

Святкування 102-ї річниці з дня його народження відбулося у форматі презентації останньої і найґрунтовнішої праці про постать Лінтура, котра має назву «Будівничий культури». Книга побачила світ у видавництві «Карпати» за підтримки управління інформації та зв'язків з громадськістю ОДА. Найбільше зусиль до впорядкування матеріалів доклав Іван Сенько, учень літературознавця, доцент УжНУ, кандидат філологічних наук, котрий, власне, і став її упорядником.

В основу видання лягли матеріали Лінтурівських читань з нагоди 90-х та 100-х роковин від дня народження видатного фольклориста, ґрунтовні біографічні матеріали, зібрані його родиною. І Сенько зазначає: «Книга є свідченням того, що Лінтура пам'ятають на Закарпатті. Відкривається вона спогадами тих, хто добре знав науковця». Щодо творчого доробку фольклориста, насамперед варто згадати введення ним у на-

уковий обіг та донесення до широких читацьких кіл сотень казок, легенд, балад Закарпаття і інших регіонів України. Зібрані подвижником пам'ятки усної народної творчості публікувалися в збірниках «Народні балади Закарпаття» (1959), «Казки зелених гір» (1966), «Три золоті слова» (1968), «Дідо-Всевідо» (1969). Особливої популярності набув збірник «Закарпатські казки Андрія Калина» (1955 р.).

В УжНУ П.Лінтура згадують передусім як висококваліфікованого викладача. До книги «Будівничий культури» доклали зусиль професори нашого університету Юрій Бідзіля, Валентина Барчан, доценти Олесь Барчан, Любов Маляр.

Опублікували свої наукові статті також викладачі Марта Демчик, Леся Поліха, Степан Бобинець та ін.

Насамкінець слід зазначити, що акомпанував презентаційним заходам ансамбль народних інструментів Ужгородського коледжу мистецтв під керівництвом П.Пинзеніка, гармонійно доповнюючи фольклорну палітру літературного вечора.

Наталія КАРАЛКІНА,
студентка відділення журналістики.

Інформацію аудиторія сприймала, що називається, з перших уст

Доцент Іван Сенько зі вступним словом

НОВІ ВИДАННЯ

Іван СЕНЬКО: «Ця книга – данина пам'яті відомому в слов'янському світі фольклористу»

— Іване Михайловичу! Ми знаємо, хто такий Петро Лінтур, адже в 2009 році у нашому університеті за участі студентів святково відзначено 100-річчя від дня народження вченого. А про що йдеться у книзі, яку видали Ви?

— Книга не моя. Це збірник матеріалів, котрий я уклав про відомого не тільки на Закарпатті, але й у всьому слов'янському світі фольклориста. До речі, і йому завдячуємо тим, що в 1945 році в Ужгороді відкрито університет, у якому Петро Васильович тривалий час вів курси про усну народну творчість та історію слов'янських літератур. До нового видання включено спогади тих, хто знав юнака із села Городи, коли той навчався в Мукачівській гімназії, у Карловому університеті в Празі, а потім викладав російську словесність у Хустській гімназії. Хочу нагадати, що учнями Петра Васильовича були поет-антифашист Дмитро Вакаров, письменник Іван Чендей.

— Отже, це книга спогадів про Петра Лінтура?

— Так, книга відкривається спогадами і колишніх студентів та викладачів нашого університету Світлани Макари, Володимира Фединишинця, Станіслава Шошури, Юрія Туряниці, і доньки та сина вченого — Віри Боднар та Василя Лінтура. А точніше, видання відкривається передмовою професора Дмитра Данилюка, у якій дана висока оцінка діяльності Петра Лінтура на культурній ниві нашого краю. Один розділ збірника — «У контексті часу» — хронологічно послідовно висвітлює діяльність Петра Васильовича і як громадського діяча, і як педагога, фольклориста та літературознавця, який із доповіддю про балади Закарпаття виступав на Міжнародному з'їзді славистів у Софії. Книги автора виходили в Празі, Москві, Бер-

ліні в перекладі чеською, російською та німецькою мовами.

— А ще яку інформацію знайдуть читачі в цій книзі?

— Тих, хто надає перевагу документам, зацікавлять інші розділи книги: «Листи до П.В.Лінтура», «Дарчі написи на книгах із бібліотеки Петра Лінтура», «Три документи із Державного обласного архіву Закарпатської області» тощо. Любителі красного письменства знайдуть у збірнику «Бувальщину про казкаря Андрія Калина» Любові Забашти, «Баладу про чудного чоловіка» Юрія Шкробинця, «Слово про Петра Лінтура» Івана Чендея, «Баладного витязя» Володимира Фединишинця.

— Можна передбачити, що у виданні є матеріали викладачів УЖНУ, зокрема Ваші?

— Звичайно. Адже в нашому університеті проведено два Лінтурівські читання — до 90-річчя та 100-річчя від дня народження вченого. Вони склали наукову основу збірника. У розвідках із позицій сучасності розглянуто різноаспектну спадщину діяча: «Реалізація принципу автентичності фольклорних текстів у публікаціях П.В.Лінтура» Івана Сабаша, «Народні казки Закарпаття у записах Петра Лінтура: випробування перекладом» Степана Бобинця, «Тема будительства в науковій спадщині П.В.Лінтура» Юрія Бідзілі, «Журналістика Закарпаття у сфері наукових зацікавлень Петра Лінтура» Валентини Барчан та Олеси Барчан, «Петро Лінтур — видатний педагог» Любові Маляр, «Компаративістські досліджен-

ня П.В.Лінтуром жанрів народної прози Закарпаття» Марти Демчик, «Ілюстрування виданої народної творчості в записах Петра Лінтура» Лесі Поліхи... Про внесок Петра Лінтура в дослідження народної балади написав статтю академік Микола Мушинка. Тож треба сказати, що в цій книзі тридцять чотири автори.

Не оминув своєю дослідницькою увагою Петра Васильовича і я. Адже він був керівником моєї дисертаційної ро-

боти. Отож про свого вчителя написав монографію «Заповнена анкета, або Життєпис Петра Лінтура». І в збірнику «Будівничий культури» є мої матеріали: літопис життя вченого та розвідка про спілкування фольклориста із казкарями. Але солідним виданням роблять книгу публікації названих і неназваних авторів. Вдячний Василеві Лінтуру, який зберігає архів батька, надав до книги ілюстративні матеріали, сприяв її виходу у світ.

— Збірник де можна придбати?

— Не купите його ніде, бо видано за сприяння управління інформації та зв'язків із громадськістю Закарпатської обласної державної адміністрації, і весь наклад — 725 примірників — потрапить у міські та сільські бібліотеки області. Буде книга й у сховищі та читальних залах бібліотеки нашого університету. Запам'ятайте її назву — «Будівничий культури: збірник матеріалів до 100-річчя від дня народження Петра Лінтура» (Ужгород: Карпати, 2010).

Розмовляла Наталія КАРАЛКІНА,
студентка відділення журналістики.

«Етнографія Закарпаття» від Михайла Тиводара

У прес-центрі «Закарпаття» презентували історико-етнографічний нарис про етнографію Закарпаття. Із журналістами зустрілися автор, професор, учений-етнолог Михайло Тиводар та директор видавництва «Гражда», яке надрукувало книгу, Іван Ребрик (див. фото). В основу праці увійшли дослідження, що автор збирав протягом багатьох років.

В «Етнографії Закарпаття» приділено увагу історіографії, етнічній історії, у тому числі й районуванню, традиційним заняттям та світоглядним уявленням. «У процесі підготовки написання книги, — зауважив М.Тиводар, — дедалі більше поставав загальноукраїнський

контекст традиційної культури українців Закарпаття. Він простежується як у господарстві, так і в матеріальній культурі, у сім'ї, побуті, у світоглядних уявленнях». Тому й книга вписується в загальноукраїнський етнографічний контекст. «У цьому плані я знаю, що зустріну опонентів, які претендуватимуть на те, що ми не такі, як інші українці. Але ті опоненти не розуміють по суті локальної особливості матеріальної культури й не розуміють поняття «етнографічна культура», — додав автор.

Цікаво, що видання побачило світ за кошти, зароблені працівниками кафедри історії стародавнього світу та середніх віків УЖНУ. «Цих грошей, — сказав І.Ребрик, — вистачило тільки на 200 примірників, тому видавництво вирішило допомогти, і ми випустили видання більшим тиражем та з кращим оформленням, ніж планувалося».

ГОРМОНИ ЩАСТЯ

Обіймаймося, бо ми того варті

Ми обіймаємося тоді, коли кохаємо, коли радіємо чи плачемо, вітаємося або прощаємося з кимось. Згідно з тлумачним словником, обійми — рух або положення рук, що охоплюють кого-небудь для ласки, вираження дружніх почуттів. Та насправді все набагато більше, адже обійми — не просто дотики, це обмін душевним теплом, позитивними імпульсами між двома людьми.

Відомо, що процес обіймання допомагає людям як фізично, так і психологічно. Під час взаємних тілесних доторків у кров виділяються ендорфіни — речовини, які ми звикли називати гормоном радості. Вони знижують відчуття болю, викликають часткову ейфорію та мають здатність підсилювати імунітет. Обійми, чи по-науковому тактильний контакт, для нормального психічного розвитку людина має відчувати мінімум 12 разів на добу. За хвороби, у стані напруження чи депресії ця кількість має бути дещо більшою. У медицині відомі неодноразові випадки одужання пацієнтів після частих тактильних контактів із близькими. Людина, відчуваючи тепло доторків близьких, стає на декілька кроків ближче до власного одужання.

«Обійми змушують людину тимчасово забути про страх і перебороти внутрішнє напруження. Необхідність перших закладена інстинктивно в кожному з нас, адже ще маленькими за будь-якої нагоди ми бігли обіймати маму. Під час такого фізичного контакту відчуваємо підтримку, спорідненість, а це у свою чергу запевняє нас у присутності когось близького поряд. Обійми є як фізичною, так і моральною підтримкою для людини», — пояснює психолог Ганна Попович.

Існують наукові підтвердження того, що обійми в дитинстві є одним із чинників становлення характеру: той, хто не зазнав необхідної кількості тактильних контактів, стає замкнутим або навіть агресивним. Отже, найбільш чутливими до обіймів є маленькі діти, саме тому так важливо дарувати «квітам життя» необхідну кількість фізичних контактів.

Проте не тільки обійми з близькими людьми роблять нас щасливішими. Це довів австралієць Хуан Манн, який через брак тактильних контактів повисив на шийку табличку з написом «Безкоштовні обійми» і таким чином дарував радість тим, хто так само їх потребував. Цю традицію перебрали однодумці Хуана з інших країн. Майже в усьому світі почалась «обіймоманія»: люди дарували радість випадковим перехожим, організовували флешмоби та масові заходи, пов'язані з обіймами.

Не є винятком і Україна, адже в нас уже нікого не здивуєш «безкоштовними обіймами». Водночас цікавим є те, що, наприклад, у нашому обласному центрі мешканці не зовсім схильні до обіймів незнайомих людей: на прохання обійнятися тільки 9 із 20 зразу дали згоду, п'ятеро дозволили доторкнутись до себе після кількох секундних вагань, а шість ужгородців проігнорували прохання й пройшли повз, навіть не зупинившись. Найбільш схильними до обіймів із незнайомцями виявилися хлопці та дівчата, старші ж люди виявили

консерватизм і вирішили не реагувати позитивно на заклик до невинного тактильного контакту. Однак тішить, що кожен, хто дозволив себе обійняти, усмінувся й відчув себе дещо щасливішим і спровокував утворення вищезгаданих ендорфінів у крові.

Г.Попович коментує це так: «Не слід думати, що люди, які проігнорували пропозицію обійнятися, цілком щасливі й безтурботні. Старшим людям важче йти на контакт із незнайомцями, досвідченіші підсвідомо можуть шукати певний підступ, тому й ігнорують такі пропозиції. А ось молодші з більшою довірою ставляться до однолітків і позитивно реагують на прохання обійнятися».

«Я люблю обійматися, бо саме через обійми передається широка гама почуттів. Для мене це інколи емоційніше за поцілунок, бо коли відчуваю неабияку приязнь або раптовий наплив любові до людини, мені в першу чергу хочеться обійняти її, а не поцілувати», — поділилася відчуттями одна зі студенток.

Поганий настрій ми звикли підіймати перечитуванням анекдотів, переглядом «камеді клубів» чи зайвим келихом алкоголю. Проте для справжнього душевного задоволення нам потрібно зовсім крихту — притиснути до себе близьку людину. Тож обіймайтесь, насолоджуйтесь гормонами щастя. Обіймаймося, бо ми того варті.

Катерина БРИЖАНЬ,

студентка відділення журналістики.

Багато чого
я віддала б за дотик
за подих, за погляд,
за посміх, за руки,
за плечі, за шарф і волосся,
за каву й корицю,
за холод і сніг.
За теплі шкарпетки,
за в'язані гольфи,
за моє волосся,
за твої думки.
За те, щоб сьогодні тебе обійняти
і завтра, щасливою, знову йти.

Ірина ЛЕВІНА,

студентка відділення журналістики.

ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

З розкритими (розпростертими, рідше відкритими тощо) обіймами, зі сл. зустрічати, приймати і т. ін. Дуже привітно, гостинно, з радістю. — Головний отаман зустрів його з розкритими обіймами (М.Стельмах).

ОБІЙМИ

Із широко відкритими обіймами. — Тут її з широко відкритими обіймами прийняли на посаду завідувача повітової бібліотеки (Ю.Збанацький).

Розкривати / розкрити обійми. Тепло, приязно, гостинно зустрічати,

приймати когось. — Ти вернулась, прийшла, наче з дальніх країв, мов з холодного царства Валгалли. І назустріч тобі я обійми розкрив, — в серці тихо і сонячно стало (В.Сосюра).

Джерело: СЛОВОПЕДІЯ.

КОНКУРСИ

«Нумо, хлопці!»

Дещо про змагання восьми ідеальних чоловіків...

Незважаючи на тривалі чотириденні вихідні закарпатські чоловіки зробили все можливе, щоб привітати улюблених краянків із Міжнародним жіночим Днем. В ужгородському «Падіюні» відбулося розважальне шоу «Нумо, хлопці!», яке у такому форматі проводиться вже вдруге. Організаторами заходу виступили «Падіюні», «Закарпатська ліга КВН», «Корпорація свят «Не ПоНяЛ», Кафедра туризму УжНУ, Туристичний інформаційний центр Закарпаття, Студентська республіка.

Участь у дійстві взяли 8 представників сильної статі: студент-хімік Іван Шепя, тренер Віктор Катуня, фотограф Микола Романовський, студент-стоматолог Іван Кенез, студент-економіст Мирослав Карбованець, студент-географ Дмитро Бацко, викладач Роман Корсак і актор Олександр Беліков.

Оцінювали учасників за 8-бальною шкалою журі в складі 8 жінок. Хлопці змагалися у 8-ми конкурсах. У «візитці» представили себе через призму власних талантів та захоплень: хтось демонстрував відточені прийоми бойових мистецтв, інші запропонували до перегляду авторські фото- і відеороботи, дехто «КВНив», демонстрував акторські зарисовки та влучність жартів. Були й такі, що епатували та збирали якнайбільшу кількість людей на сцені. Кращим на цьому етапі визнали Олександра Белікова.

Єдина можливість підкупити журі видалася в кулінарному конкурсі. Хлопці мали приготувати найсмачніший десерт — щось таке, щоб було і смачненьке, і оригінально подане. Захоплене й задоволене журі відзначило неабияку смакосту кожного десерту, але найоригінальнішим назвали торт із млинців, приготований Миколою Романовським. Усмішки та зворушені погляди присутніх викликала поява на сцені маленьких дівчаток, які перевтілились у «доньок» учасників для конкурсу «Папа может». Під спів юного таланту Богдана Семборина «нумохлопцівці» заплітали косички «донечкам». Найтурботливішим «татусем» визнано Івана Шепю. Романа Корсака похвалили за швидкість заплітання косички, а Мирослав Карбованець устиг зробити зачіску і «доці», і собі. Ведучі заходу жартували, щонайбільше аплодував завідувач кафедри туризму Федір Шандор, у якого дві доньки.

4-й конкурс довів, що ідеальний чоловік повинен бути розумним: учасники помірялися інтелектом, відповідаючи на запитання, як у шоу «Хто хоче стати мільонером?». Троє претендентів вибилися в лідери, і після завершення основного блоку запитань між ними провели додатковий тур, де «парубки» розповідали про те, що для них є 8 Березня. Переможу здобув Віктор Катуня.

Під запальні ритми «Мы любим буги-вуги» хлопці пристрасно й не без гумору дефілювали в одязі від дизайнерки Юлії Лехів. Більшість учасників оцінили максимальними балами від журі й гучними оплесками глядачів.

Урізноманітнили конкурсну програму постановки від студії сучасного танцю «Бліц». А нотки мужності та сили в атмосферу свята додали показові виступи місцевих пауерліфтерів на чолі з Андрієм Федорішком та Романом Корсаком. Підіймання штанги вагою за 200 кілограмів не залишило жодного байдужого, стало прологом до спортивного конкурсу. Завдання полягало в тому, щоб з однаковою відстані закинути якомога більше кульок у кошик. У спортивному конкурсі заслужену перемогу здобув спортсмен-викладач Роман Корсак.

Кожен справжній чоловік повинен уміти збирати-розбирати зброю чи хоч би раз спробувати свої сили в цій нелегкій праці. Тож ведучі оголосили про початок воєнно-патріотичного конкурсу. На сцену винесли «зброю» — ручну м'ясорубку... Завдання — найшвидше зібрати-розібрати її із зав'язаними очима. Найвправнішими виявилися Мирослав Карбованець, Іван Шепя та Микола Романовський.

Після семи конкурсів поодинокого лідера не виявилось — результати рівні, претенденти йшли «плече в плече».

Вирішувати долю головного призера — нетбука — 8-й конкурс: зізнання в коханні, привітання з 8 Березня. Кожен із хлопців присмодно здивував: Микола Романовський та Віктор Катуня дарували жовті троянди — справжні та «серветкові»; Іван Шепя та Іван Кенез говорили теплі слова під зворушливу музику; Мирослав Карбованець здійснив мрію мами — заспівав пісню «Женское счастье» під гітару біля «вогнища»; Дмитро Бацко читав вірші, написані за допомогою друзів та дарував жінкам у залі перші весняні квіти; Роман Корсак до глибини душі зворушив відвертим зізнанням у коханні дружині; а Олександр Беліков розвіяв міфи про «або красивих, або гарних» та про те,

Викладач географічного факультету УжНУ Роман КОРСАК у незвичному образі

що чоловіки розумніші за жінок.

За підсумками 8 конкурсів переможцем цьогорічного розважального шоу «Нумо, хлопці!» став Микола Романовський. Він зізнався, що як фотограф завжди знаходився за об'єктивом, тільки спостерігав за змаганнями й завжди хотів опинитися «по той бік камери», спробувати себе в новій ролі — учасника. Що ж, у Миколи вийшов удалий дебют — перемога!

Невимушена атмосфера вечора, відбірні жарти, тонке почуття гумору, властива учасникам самоіронія не дозволили нудьгувати протягом усього довготривалого заходу. Тільки найприємніші емоції залишилися від побаченого й почутого, учасникам вдалося достукатися до жіночих сердець, торкнувшись найтонших почуттів, що жевріли в душі.

Останні акорди пролунали, але усмішка не сходила з обличчя. Уже не важливо, кого назвали кращим. Це формальність, адже всі учасники — переможці. Кожен по-своєму. Вікторія Рижова — одна з членів журі — влучно зазначила: «Кажуть, ідеальних чоловіків не існує. Та сьогодні на сцені їх було аж вісім»...

Із нетерпінням чекаємо наступного року, а там будуть і нові «Нумо, хлопці!», і відповідно нові враження!

Не прощасмося!

**Олександра АРТЮХІНА,
Ірина ЛЕВІНА,**

студентки відділення журналістики.

Дефіле ти, моє дефіле...

3 1 КВІТНЯ!

Смайлик – усмішка з історією

Невідомі факти про відомий символ

Його не внесено до жодних календарів знаменних дат і всенародних свят, але цілком можна віднести до міжнародних, оскільки він з однаковим успіхом відзначається як у Росії, так і в Німеччині, Англії, Франції й навіть на Сході. В одних країнах 1 квітня називають Днем сміху, а в інших — Днем дурня. У цей день кожен хоче пожартувати над кимось, тож ніхто не застрахований від розіграшів, і навіть найсерйозніші люди мимоволі усміхаються, адже саме усмішка є основним атрибутом такого дня.

Графічним вираженням усмішки здавна вважається не що інше, як смайлик. Ви думаєте, що він такий же винахід людства, як і колесо? Нічого подібного. У цього символу є автор. Уперше жовте усміхнене личко намалював американський художник Гарві Белл. На початку 1960-х в Америці почався процес злиття великих страхових компаній. Він тривав болісно й позначився на так званій корпоративній моралі членів колективу. Іншими словами, невпевненість службовців у завтрашньому дні зробила їх більш дратівливими, розгубленими й сумними. Представники компанії State Mutual Life Assurance Cos of America вирішили підняти «бойовий дух» своїх працівників, тобто «змусити» їх усміхатися щоразу, коли вони зустрічаються з клієнтами, підходять до телефону або мають справу з документами.

Для досягнення поставленої мети вирішено було провести незвичайну рекламну акцію, для якої знадобився яскравий символ, що запам'ятовується. Так у грудні 1963 року страховики знайшли Гарві Белла. Художник розробив усім відомий нам символ протягом десяти хвилин. За роботу йому заплатили 45 доларів. Це був весь прибуток, який Белл коли-небудь отримував за смайлик. Автор навіть не хотів реєструвати його як торгову марку.

Перший смайлик прикріпили до шпильки, тобто у вигляді значка й видали службовцям та клієнтам компанії. Такі вироби мали успіх. Вони настільки сподобалися клієнтам та працівникам компанії, що керівництво незабаром замовило 10 тисяч значків. Але відомим усьому світові смайлик став лише в 1970-і, коли двоє братів з Іспанії придумали для нього слоган «Have a Happy Day». Усмішка з таким девізом відразу стала хітом, і незабаром смайлик з'явився на емблемах, листівках, футболках і бейсболках — одним словом, на всьому, що може швидко продаватися. Поштова служба США навіть випустила марку зі смайликом Белла.

Недарма кажуть, що усмішка продовжує життя, тому, 1 квітня надворі чи ні, усміхайтесь =)

Аргур ІВАНЧО,

студент відділення журналістики.

«Погляду» в №1 (126) визнано: публікацію про підсумки зимової сесії в УжНУ студентки III курсу відділення журналістики Марічки ЧЕРНИЧКО. Вітаємо авторку!

ВЕСЕЛІ ВІДПОВІДІ

— Як шкода, що Ви нарешті йдете.

— Щоб Ви так жили, як прибуднюєтесь!

— Мені би трохи терпіння. ПРОСТО ЗАРАЗ!!!

— ...Продовжуйте, продовжуйте, я завжди позіхаю, коли мені цікаво...

— У мене таке неприємне відчуття, що Ви праві.

Ваше право на власну думку не зобов'язує мене слухати нісенітницю...

Студентські

У мене була улюблена пісня. А потім я поставила її на будильник. Улюблених пісень більше нема.

.....

Лекція в університеті. Студент каже сусіду:

— Дай простий олівець.

— На.

— Так це ж не простий, а червоний.

— А що, червоний для тебе за надто складний?

.....

Найміцніший сон настає о 7 ранку — після дзвінка будильника.

.....

— Що тепер слухаєш?

— Слухаю, як чайник кипить.

— Ого. А хто співає?

— Хор страждальних молекул.

.....

Учора студент-жартівник поставив експеримент: одночасно викликав швидку допомогу й замовив піцу. Піцу привезли на 40 хвилин швидше. Тож студент помер би ситим.

ПОГЛЯД

Орган ученої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення: № 65.

Ціна: безкоштовно.

Виходить: щомісяця, крім канікул.

Номер підписано до друку: 28.03.11.

Номер надруковано: у Видавництві УжНУ «Говерла», 88000 м.Ужгород, вул. Капітульна, 18. Наклад: 300 примірників. Формат: А 4, 2 ум. друк. арк.

Засновник

і видавець:

Ужгородський національний університет.

88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.

Адреса редакції: 88016

м. Ужгород, вул. Університетська, 14 (центральний корпус, поруч з аудиторією М1). Тел.: 64-32-46.

Реєстраційне свідоцтво:

ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор:

В.Ю.Тарасюк.

Дизайн: Л.Я.Поліха.

Набір: М.В.Черничко.

Коректура: М.В.Шимон